

Parlamentul României

Camera Deputaților

Expunere de motive

În ultimele două decenii și jumătate, fiecare nou mandat de ministru al Educației a implicat și o reformă "personală" a sistemului. Nu de fiecare dată soluțiile asumate de Executiv s-au dovedit a fi cele mai eficiente, motiv pentru care multe formulele aplicate Educației au fost abandonate ulterior. Trăim momente ale schimbării sociale, ale transformărilor de multe feluri, iar școala resimte din plin această realitate. Evident, sunt elemente ce țin de programă ori curiculă ce trebuie adaptate contemporaneității; sunt necesități sociale pe care școala românească de astăzi trebuie să le satisfacă.

În același timp, însă, sunt puse în discuție aspecte ce vizează nu doar tradiția educațională autohtonă, ci și minimul bagaj de informații pe care școala are datoria să le livreze. Istoria românilor, ca disciplină școlară, face parte din categoria orelor de studiu insuficient reprezentate în învățământul preuniversitar. Studiile sociologice realizate periodic demonstrează o diminuare constantă a conștientizării trecutului în rândul populației. Cu toate acestea, importanța istoriei românilor, ca disciplină de studiu, pare să fie insuficient înțeleasă de autorii noii oferte educaționale care tratează această materie esențială din perspectivă civică drept balast școlar.

Reducerea orelor de istorie din învățământul gimnazial nu poate fi considerată o formă de modernizare. Poate fi, în schimb, proba unei insuficiente înțelegeri a rolului educației formale.

În ultimele luni, discutăm despre inventarea unor noi materii școlare la a căror origine nu există nicio știință, ci doar un set de reguli politice acceptate social. Bineînțeles că "toleranța", spre exemplu, este un concept onorabil ce trebuie promovat în societate. La fel și pacea mondială sau armonia socială. Însă

a face loc în programa școlară pentru ore de instrucție rudimentară socială, în detrimentul educației validate în timp, e o formă voalată de insultă la adresa cetățeanului român.

Probabil că pe teritoriul României, la fel ca în orice alt stat de pe această planetă, există și cetățeni incapabili de adaptare la principiile elementare ale democrației. Dar a schimba fundamental ideea de educație școlară pentru a o transforma într-un instrument de dresaj social pentru aceștia reprezintă o gravă discriminare a majorității cetățenilor români care au dreptul – în baza taxelor pe care le achită acestui stat – ca fiii și fiicele lor să beneficieze de un nivel corespunzător de instrucție pentru secolul în care ne aflăm. Cetățenii români trebuie să aibă garanția că școala pe care o plătesc prin contribuțiile lor la bugetul de stat oferă copiilor lor informațiile de care au nevoie pentru a înțelege corect societatea, și nu pseudo-discipline dublate oricum de cei șapte ani de acasă.

Din aceste considerente, considerăm că reducerea numărului de ore de istorie din învățământul gimnazial reprezintă o gravă eroare de management educațional și implică o serie de riscuri pe care un ministru nu are dreptul să și le asume. **În chestiuni ce țin de corecta raportare la valorile naționale și identitatea poporului român – prin informații însușite în cadrul orelor de istorie a românilor – niciun ministru nu poate aplica o reformă personală.** Și cu atât mai mult, Parlamentul nu poate rămâne indiferent la încă o tentativă de reinventare a școlii românești, de această dată într-o formă de o superficialitate stupefiantă.

Iată motivele care au dus la inițierea unei propuneri legislative de reglementare a numărului de ore de istorie a românilor în școli, pentru a proteja această disciplină de intenția reducerii ponderii sale în curriculum.

Daniel Gheorghe,

Deputat PNL

